

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 3To/25/2024  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122015413  
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2122015413.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné na verejnom zasadnutí konanom dňa 09.04.2024 v Trnave prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 17.10.2023 sp. zn. 35T/24/2022 a takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

### odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 35T/24/2022 zo dňa 17.10.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovo základe, že

dňa 30.11.2021 asi o 19,33 hod. po ceste I/61, v úseku približne 39,07 km v smere od Bratislavy na Trnavu v k. ú., Cífer, počas sneženia, po asfaltovej vozovke s mokrym povrchom, viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Volvo V60, evidenčné číslo C. XXXXX po predchádzajúcom požití alkoholu (koncentrácia etanolu v krvi 0,96 g/kg) tým spôsobom, že neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky, v dôsledku čoho po tom, ako dokončoval prechádzajúci manéver pred ním jazdiacich iných motorových vozidiel sa so svojim vozidlom dostal do ľavotočivého šmyku a zišiel mimo cestu vpravo, narazil do stromu, pričom spolujazdkyňa sediaci vedľa neho, poškodená D. E. utrpela drvivé poranenie hlavy – zlomeniny lebečnej klenby, lebečnej spodiny a tvárových kostí, rozsiahle zakrvácanie pod mäkké blany mozgu obojstranne, opuch mozgu a zakrvácanie do mozgových komôr a do mozgového kmeňa, ktorým spolu s ďalšími závažnými poraneniami tela pri prevoze v sanitke bezprostredne po dopravnej nehode podľahla a poškodený F. E., spolujazdec sediaci za sedadlom spolujazdca utrpel otras mozgu, pomliaždenie hlavy v spánkovej oblasti vpravo, tržnú ranu na nose, zlomeninu dolnej čeľuste, pomliaždenie tváre vpravo, podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie pľúc obojstranne, roztrhnutie okružia čreva, natrhnutie hrubého čreva, pomliaždenie pečene, pomliaždenie obličky s krvácaním do moču vpravo, tržnú ranu stehna vpravo, otvorenú zlomeninu tela stehnovkej kosti vpravo, pretrhnutie bočného stehnového svalu vpravo, odreniny predkolenia vpravo, pomliaždenie ruky obojstranne a šok, vyžadujúce si liečbu spojenú s práceneschopnosťou v trvaní tri mesiace a obmedzenie v bežnom spôsobe života v trvaní od 30.11.2021 do mesiaca marec 2022, čím porušil ust. § 4 ods. 2 písm. d), § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. cestnej premávky a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Za to mu okresný súd podľa § 149 ods. 2 s prihliadnutím na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, § 39 ods. 4 Trestného zákona per analogiam na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obvinenému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 48 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodená Sociálna poisťovňa, so sídlom ul. 29. augusta 8 a 10, Bratislava, IČO: 30 807 484, so svojim nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Okresný súd napadnutý rozsudok odôvodnil v rozsahu č.l. 557-560 spisu.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote zahlásil odvolanie obžalovaný A. B. ( č.l. 556 spisu).

Prokurátor prítomný na hlavnom pojednávaní sa k opravnému prostriedku nevyjadril (č.l.556 spisu), následne nevyužil svoje právo a odvolanie proti rozsudku nepodal.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu zahlásené odvolanie odôvodnil v rozsahu č.l. 563-565 spisu. V odôvodnení poukázal na to, že obžalovaný v rámci hlavného pojednávania urobil vyhlásenie o vine, čím sa priznal k skutku, ktorý sa mu na základe podanej obžaloby kladie za vinu a týmto vyhlásením zároveň prijal, čím nemusel vykonávať dokazovanie vo veci samej. Poukázal na to, že obžalovaný do času vyhlásenia rozsudku v rámci regresu uzatvoril s poisťovňou, ktorá v plnom rozsahu hradila z poisťnej udalosti poškodeným náhradu škody a tento regres v splátkach spláca. Spoločnosť RIGSTAV, s. r. o., ktorej je obžalovaný zamestnancom a ktorej štatutárom je manželka obžalovaného si samozrejme škodu v konaní ani neuplatnila. Sociálna poisťovňa si v rámci komunikácie s obhajcom odmietla uplatniť z povinného zmluvného poistenia plnenie s odôvodnením, že takéto plnenie im aj tak poisťovňa odmieta uhradiť, aj napriek tomu, že všetku ostatnú škodu už uhradila poisťovňa z povinného zmluvného poistenia. Obžalovaný sa od počiatku, t.j. od skutku samotného snažil aspoň v rámci jeho možností zabezpečiť pohreb a potrebnú pomoc poškodeným, v danom čase ho títo však odmietli. Neskôr však počas hlavného pojednávania poškodený F. E. obžalovanému odpustil. Poukázal na to, že obžalovaný sa k skutku od začiatku priznal, teda, už pred jeho obvinením, je si vedomý, že v krvi mal alkohol, a to svojim nedbanlivým zavinením, avšak nehodu ako takú spôsobili práve nedbanlivostné konanie, a to neprispôsobenie jazdy stavu vozovky v čase a mieste, kde vozidlo dostalo šmyk, stalo sa neovládateľným a na nešťastie celej posádky vozidla trafilo vozidlo práve strom na strane spolujazdkyne, ktorá bola pre obžalovaného blízkou známu, tak ako aj jej syn – poškodený. Obžalovaný viedol doposiaľ riadny život, pracoval, veľa jazdil vzhľadom na prácu v najväčšej pohrebnej službe v C., preto mal aj s ohľadom na jeho vyťaženosť uložené pokuty na úseku dopravy, avšak žiadne tak závažné, ktoré by boli spojené nebodaj s odobratím vodičského preukazu. Svoj skutok obžalovaný úprimne oľutoval, snažil sa vzniknutú škodu nahradiť, ako aj mimo toho pomôcť rodine zosnulej. Obžalovaný podal odvolanie iba v časti výroku o treste, keďže má za to, že tento nereflektuje na všetky okolnosti prípadu a smeruje viac na generálnu prevenciu, než by prihliadal na okolnosti prípadu ako také. Poukázal na skutočnosť, že k ublíženiu na zdraví F. E. by nemuselo dôjsť, ak by si tento splnil svoju povinnosť pripútať sa vo vozidle, hoc bol iba spolujazdcom na zadnom sedadle, avšak čerstvým držiteľom vodičského oprávnenia. Všetky jeho zranenia nasvedčujú práve jeho nárazu na sedadlo pred ním, pričom táto argumentácia nijakým spôsobom neospravedľuje nedbalú jazdu obžalovaného. Obžalovaný nebol doposiaľ nikdy trestne stíhaný, je vedúcim judo klubu v C., kde vedie práve mládež k športu, aby sa nevenovali alkoholu a drogám, usporadúva zbierky pre deti a športové vystúpenia a pod. Skutok, ktorý spáchal bol jeho nechceným a náhodným prekročením bežného správania, čo malo bohužiaľ tragické následky.

Je toho názoru, že trest ako taký má viesť nielen ku generálnej prevencii, ktorá sa používa až príliš všeobecne, ale má zohľadňovať aj možnosti postupu súdu, odstup času od skutku, teda ani trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov by si nemusel plniť svoj účel. Práve navrhovaný trest odňatia slobody vo väčšej výmere s podmieneným odkladom na dlhšiu skúšobnú dobu umožňuje jednak mať kontrolu nad obžalovaným za súčasnej hrozby výkonu prísneho trestu odňatia slobody. Obžaloba bola podaná pre nedbanlivostné trestné činy, kde pri osobách, ktoré neboli doposiaľ za trestný čin odsúdené, súdy postupujú práve cestou možnosti nápravy páchatel'a na slobode pod kontrolou štátu, avšak na náklady páchatel'a. Plnenie ústavov na výkon trestu odňatia slobody na náklady štátu je možné a účelnejšie nahradiť, či už alternatívnymi trestmi alebo trestom odňatia slobody s podmieneným odkladom a probačným dohľadom, kedy ani štát nemusí byť zaťažovaný, páchatel' má možnosť si plniť svoje povinnosti (riadne pracovať, starať sa o vlastnú rodinu, k plneniu spoločenských úloh ako športový tréner, nahradiť regres PZP – počas výkonu by k tomuto nedošlo) a zamerať trest práve na plnenie si povinností a nie na formálny výkon trestu odňatia slobody, kedy dôjde iba k strate osobnej slobody,

k strate príjmov, odlúčeniu od rodiny a k ďalším s tým spojeným finančným problémom spôsobeným stratou príjmu páchatela. Čo sa týka uloženého trestu zákazu činnosti, jeho uloženie a výmeru nechal obžalovaný v plnom rozsahu na úvahu súdu, teda tento výrok nenapáda.

V závere navrhol, aby odvolací súd prvostupňový rozsudok Okresného súdu Trnava, č. k. 35T/24/2022 zo dňa 17.10.2023 zrušil v časti uloženého trestu odňatia slobody a zaradenia do výkonu trestu odňatia slobody a aby mu vlastným rozsudkom odvolacieho súdu uložil primeraný trest odňatia slobody avšak s podmieneným odkladom výkonu trestu vo výmere podľa vlastnej úvahy odvolacieho súdu, prípadnej aj s probačným dohľadom a ak odvolací súd uzná za vhodné, aj s primeranými obmedzeniami.

Poškodený F. E. prostredníctvom svojej advokátky zaujal písomné stanovisko k odvolaniu obžalovanému č.l. 572 spisu, v ktorom uviedol, že s rozsudkom Okresného súdu Trnava vydaným dňa 17.10.2023 pod sp. zn. 35T/24/2022 sa v plnej miere stotožňuje a súhlasí s ním. Nemá vedomosť, že by obžalovaný poškodeného alebo jeho rodinu kontaktoval a snažil sa nejakým spôsobom pomôcť jemu alebo rodine zosnulej jeho matky, ako to uvádzal obžalovaný vo svojom odôvodnení odvolania. Vo vzťahu k svojim zraneniam uvádza, že k nim bol riadne vypracovaný znalecký posudok ako aj k zraneniam zosnulej matky. Jeho matka bola síce pripútaná, ale paradoxne ona dnes nežije. Nedá sa preto jednoznačne povedať, že v prípade ak by bol pripútaný mal by ľahšie zranenia ako tie, ktoré vznikli. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam za akých došlo k spáchaniu skutku, ktoré sa kladú obžalovanému za vinu považuje rozsudok okresného súdu za správny a žiada, aby ho odvolací súd potvrdil.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúvavaciu povinnosť podľa § 317 Trestného poriadku zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou, v lehote stanovenej v § 309 Trestného poriadku. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku preskúma zákonnosť a dôvodnosť napadnutých výrokov rozsudku proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konanie, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolanie podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

V predmetnom prípade krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti prokurátora krajskej prokuratúry, obžalovaného a obhajcu obžalovaného.

Krajská prokurátorka prítomná na verejnom zasadnutí uviedla, že rozsudok I. stupňového súdu považuje za zákonný, vecne správny a uložený trest za dostatočný.

Obhajca obžalovaného JUDr. Dušan Mikuláš uviedol, že obžalovaný sa dopustil nedbanlivostného trestného činu, snažil sa všetku škodu nahradiť a v plnom rozsahu spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní. Doposiaľ nebol trestne stíhaný viedol viac menej riadny život. Je pravdou, že sa dopustil niekoľkých dopravných priestupkov, ale pracuje v pohrebnej službe, kde jeho práca vyžaduje používanie motorových vozidiel. Čo sa týka uloženého trestu, tento má za neúčelný vzhľadom na odstup 2,5 roka od skutku. Podmienený trest s probačným dohľadom a akýmikoľvek obmedzeniami, prípadne s trestom povinnej práce splní viac svoj účel a to z dôvodu jeho zaradenia do riadneho života, pri náhrade škody, ktorú spôsobil a popri tom by bol pod dohľadom štátu s oveľa lepšej pozície, kedy by štát nemusel vynakladať náklady na výkon trestu. V závere navrhol zrušiť rozsudok okresného súdu a nahradiť ho rozsudkom odvolacieho súdu.

Obžalovaný A. B. uviedol, že všetko čo sa stalo ho mrzí a chcel by sa ospravedlniť poškodenému. Vedie riadny život, spláca škodu a chcel by vykonávať svoju prácu a starať sa o rodinu. Navrhuje zrušiť rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a uložiť podmienený trest.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd predovšetkým konštatuje, že súd prvého stupňa v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci pre rozhodnutie o uloženom treste odňatia slobody, treste zákazu činnosti a škode.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. dostatočne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Odvolací súd sa bez výhrad s týmto odôvodnením stotožňuje a odkazuje naň.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd nepochybil pri postupe v konaní, ktorým dokazoval skutočnosti potrebné pre ukladanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočne rozsiahle dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povesť a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Pri určovaní výmery trestu odňatia slobody okresný súd zohľadnil všetky skutočnosti, ktoré svedčili v prospech aj v neprospech obžalovaného. V tomto smere okresný súd správne poukázal na to, že obžalovaný v registri trestov nemá žiadny záznam, je riadne zamestnaný, svoje konanie oľutoval, uvedomil si jeho nebezpečnosť a poškodenému F. E. sa na hlavnom pojednávaní, na ktorom bol poškodený prítomný ospravedlnil, a to za ujmu tak na zdraví poškodeného, ako aj za nemajetkovú ujmu, ktorú poškodený utrpel smrťou svojej matky. V neprospech obžalovaného je celkovo 10 záznamov v ústrednej evidencii priestupkov prevažne pre prekročenie maximálne povolenej rýchlosti v obci ako aj na diaľnici a najmä fatálny následok ktorý svojim nezodpovedným konaním spôsobil.

Okresný súd nepochybil tým, že vzhľadom na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, keď obžalovaný urobil vyhlásenie o svojej vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktorú aj odvolací súd považoval za významnú skutočnosť vyznievajúcu v jeho prospech, a to v súlade so stanoviskom trestnoprávneho kolégia NS SR č. 44/2017, z ktorého (okrem iného) vyplýva, že „samotné vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a jeho následné prijatie súdom samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., ale len za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., avšak takýto postoj je potrebné vziať v úvahu, keďže neodvolateľne prijme všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby vopred vedel, aký druh trestu a v akej výmere mu bude následne súdom uložený“ a správne zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, teda, že skutkom, ktorý mu bol kladený za vinu spáchal viac trestných činov.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol uznaný za vinného z dvoch prečinov (prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona), bolo potrebné mu v súlade s § 41 ods. 1 Tr. zákona uložiť úhrnný trest, a to podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprisnejšie trestný. Takým trestným činom bol prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, ktorému prislúcha trestná sadzba trestu odňatia slobody od 2 do 5 rokov.

Okresný súd znížil výmery trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, kedy obžalovanému ukladal trest na úplne dolnej hranici upravenej - zníženej dolnej hranici trestnej sadzby v zmysle analogickej aplikácie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona a správne obžalovanému nevyhovnel v časti navrhovaného uloženia podmieneného trestu odňatia slobody, nakoľko pre takýto návrh neboli splnené podmienky podľa § 49 ods. 2 písm. a) Tr. zák., pretože takto navrhovaný trest by bol s ohľadom na okolnosti danej veci a spôsobený ťažký následok dvom osobám (v prípade jednej osoby fatálny) neprimerane mierny.

Okresný súd nepochybil, keď obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Správny a zákonný bol i postup okresného súdu, ktorý zisťoval zákonné podmienky pre uloženie alternatívneho trestu domáceho väzenia a ktoré podľa správy probačného a mediačného úradníka splnené neboli a iné formy alternatívneho potrestania vzhľadom na povahu a závažnosť trestného činu do úvahy neprichádzali.

Obžalovanému okresný súd zároveň podľa § 61 ods. 1 a ods. 2 Tr. zákona uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, pretože sa trestných činov, z ktorých bol uznaný vinným dopustil v súvislosti s touto činnosťou. Pri ukladaní trestu zákazu činnosti v trvaní 48 mesiacov, okresný súd prihliadol najmä na okolnosti ktoré obžalovanému priťažovali a to početnosť a povahu priestupkov na úseku dopravy, ktorých sa obžalovaný dopustil v posledných rokoch pred skutkom.

K odvolacím námietkam.

Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia

primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencio-nálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti v ostatných členoch spoločnosti. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencia v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadnuť na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (rozsudok NS SR z 13. mája 2014 sp. zn. 4To/7/2013).

Súd I. stupňa sa s námietkou obhajoby ohľadom uloženia nepodmienečného trestu vo svojom rozhodnutí vysporiadal, keď uviedol : „, pri ukladaní nepodmienečného trestu prihliadol na okolnosti prípadu, najmä príčiny vzniku dopravnej nehody a tiež nenapraviteľný následok, ku ktorému, i keď nedbanlivostným konaním obžalovaného v konečnom dôsledku došlo a ktorý pri dôslednom dodržaní povinností a príslušných predpisov nemusel nastať. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že k dopravnej nehode došlo výlučne zavinením obžalovaného, pri ovplyvnení jeho vnímania alkoholom, z dôvodu nevenovania sa riadeniu motorového vozidla dostatočne, nerešpektovaniu rýchlosti a neprispôsobenia vedenia vozidla okolnostiam premávky a stavu cestnej komunikácie, pri zhoršených poveternostných podmienkach a predchádzaní iných motorových vozidiel. Obžalovaný tak viacnásobne porušil aj zákon o cestnej premávke a to aj závažným spôsobom. Spôsobom svojej jazdy spôsobil nezvratný fatálny následok - smrť spolujazdkyne, ktorá na nehode neniesla žiadnu zodpovednosť a ťažkú ujmu na zdraví ďalšieho spolujazdca. Podmienečný trest odňatia slobody by celkom zjavne nesplnil účel trestu a prakticky by nijakým spôsobom nezasiahol do jeho bežného života a účel takého trestu by sa zjavne minul účinkom. S odôvodnením okresného súdu sa odvolací súd úplne stotožňuje.

Uložená sankcia odzrkadľuje zodpovednosť obžalovaného za následok, ktorý ako vodič motorového vozidla porušením dôležitej povinnosti uloženej mu zákonom (ust. § 4 ods. 2 písm. d), § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov) spôsobil, má odstrašujúci účinok, ktorý má zvýšiť povedomie verejnosti o bezpečnosti na cestách a znížiť riziko podobných nehôd v budúcnosti, ale odzrkadľuje aj postoj obžalovaného k spáchanému skutku (oľutovanie, ospravedlnenie), jeho doterajší spôsob života a to v podobe uloženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, preto aj podľa názoru odvolacieho súdu bude účel trestu u obžalovaného z hľadiska individuálnej prevencie ako aj z hľadiska generálnej prevencie naplnený uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Takto uložený trest odňatia slobody v celom rozsahu zodpovedá základným zásadám platným pre ukládanie trestov, a to tak, ako ich definuje ustanovenie § 34 Trestného zákona.

Odvolací súd neprihliadol na vyjadrenie obžalovaného v písomnom odôvodnení odvolania, že sa „snažil aspoň v rámci svojich možností zabezpečiť pohreb a potrebnú pomoc poškodeným, v danom čase ho títo však odmietli“, nakoľko z písomného vyjadrenia poškodeného č. l. 572 spisu vyplýva, že „nemá vedomosť, že by ho obžalovaný alebo jeho rodinu kontaktovali a snažil sa nejakým spôsobom pomôcť jemu alebo rodine zosnulej jeho matky.“

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto ustanovenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.